

Jákup Mørkøre skuldi havt tagt

Landssýrismaðurin í heilsumálum kollðómir uppskotið hjá sjúkráhusleiðaranum um, hvussu Landssjúkrahúsið skal rekast næsta ár. Men tað slepst neyvan heilt undan uppsagnum

ÁKI BERTHOLDSEN

–Enn vita vit ikki, hvussu stóðan verður á Landssjúkrahúsinum komandi ár. – Tí er tað óheppið, at sjúkráhusleiðarin longu alment hevur boðað frá, at 40 fólk skulu sigast upp næsta ár.

Helena Dam á Neystabø, landssýrismaður í heilsumálum, dylir ikki fyri, at hon er misnøgð við tað, sum Jákup Mørkøre, sjúkráhusleiðari, herfyri fordi fram í Dimmalætting um viðurskiptini á Landssjúkrahúsinum komandi ár.

Jákup Mørkøre fordi fram, at jättanin, sum landstýrið hevur skotið upp, at Landssjúkrahúsið skal fáa næsta ár, fer at føra tað við sær, at eini 40 fólk verða søgd úr starvi.

Jákup Mørkøre hevur fingið at vita, at tað var skeiðt av honum at úttala seg um, hvussu viðurskiptini verða á Landssjúkrahúsinum komandi ár, tí tað vita vit ov lítið um enn, sigur Helena Dam á Neystabø, landssýrismaður

Hann vísti á, at í løtuni fer 83% av útreiðslunum hjá Landssjúkrahúsinum til

lønir.

Hetta fekk hann at sammeta Landssjúkrahúsið við eitt røktarheim.

Á øðrum sjúkráhusum fara 60-70% av útreiðslunum til lønir.

Sostatt helt sjúkráhusleiðarin, at næsta ár verður tað neyðugt at taka frá lønarpartinum til útgæð og tilfar, sum skurviðgerðir og annað, for við sær, tí annars verður ikki ráð til nógva viðgerð.

Hann segði, at lønarpart-

urin mátti niður á eini 70% av samlaða rakstrinum.

Tað merkir, at einar 10 milliónir skulu sparast í løn-um, og avleiðingin av tí verður, at eini 40 fólk skulu sigast upp.

Skuldi heldur tagt

Helena Dam á Neystabø er ógvuliga misnøgð við, at sjúkráhusleiðarin fer alment út við einum slíkum boðskapi, áðrenn nakað sum helst er avgjørt.

Hon sigur, at hon er greið

yvur, at Landssjúkrahúsið næsta ár ikki hevur fingið fullt endurgjald fyri lønarhækkingarnar í vár, og at okkurt í skal gerast.

–Tað, sum sjúkráhusleiðarin forir fram, er hansara uppskot til, hvussu Landssjúkrahúsið verður skipað.

–Men málið er til viðgerðar. Og vit kunnu ivast í, hvussu óheppið tað er at koma við einum slíkum boðskapi, áðrenn tann viðgerðin er liðug.

Helena Dam á Neystabø vil ikki siga, at hon hevur givið Jákup Mørkøre eina ábreiðslu.

Men hon sigur, at hevur boðað honum frá, at so leingi eitt slíkt mál er til viðgerðar, eigur tað at fáa tann fríð, sum er neyðugur fyri at loysa tað.

–Hvussu arbeiðið verður skipað á Landssjúkrahúsinum, fari eg ikki at meta so nógv um, fyrr enn viðgerðin er liðug.

–Fyrr enn tað er liðugt er tað skeiðt at hótta alment við uppsagnum.

–Men at lovað, at ongin verður sagdur úr starvi, tað kann eg heldur ikki, tí heilt undan uppsagnum, sleppa vit kanska ikki.

Um tað so kann avgreiddast við nátturligari frágongd, er ein møguleiki, sum vit ikki skulu siggja burtur frá. Annars veldst tað sjálvandi eisini um, hvørja lagnu figgjarløgin fær í lögtinginum.

Men Helena Dam á Neystabø tekur uppáttur, at so stórar avgerðir, sum hetta, eiga at verða viðgjørðar meiri, áðrenn ótti verður lopt á bæði starvsfólk og sjúklingar við hótunum um hópuþpagnir.

Verður ikki sett í verk
Helena Dam á Neystabø

sigur, at nú er tað spurningurin, hvussu arbeiðið á Landssjúkrahúsinum verður skipað sum frægest, so at tað óhepnu avleiðingarnar verða so fáar sum gjørligt.

Og hon ger púra greitt, at uppskotið hjá sjúkráhusleiðaranum verður ikki sett í verk.

–Tað er ómøguligt at seta tað í verk við so stuttum skotbráði.

–Tað er heldur ikki serliga skilagott.

–Eitt annað er, at í longdini er tað onki at ivast í, at vit skulu hava lønarpartin longur niður.

–Men at gera tað uppá eitt ár, er ómøguligt.

–Tað er ein arbeiðsgongd, sum skal leggjast nógvi betri til rættis.

–Tí hovuðmálið má altíð vera at vit varðveita eitt fjølbroytt viðgerðartilboð á ein slíkan hátt, at sjúklingar ikki skulu standa í longum biðrøðum.

Og hon er langt frá samdum, at Landssjúkrahúsið er við at bliva eitt røktarheim.

–Tað hevur eitt ógvuliga fjøltáttat tilboð av viðgerðum.

–Men tað er púra rætt, at hvat amboðum, holum og tølum viðvikur, er tað illa fyri.

–Og tað noyðast vit at taka í ramasta álvara.

–Tí tann dag, vit hava brúk fyri hesi tænastu, vilja vit fegin hava, at tað virkar.

–Men næsta ár hevur landstýrið valt at raðfesta aðrar lögur, sum eisini hava hópað seg upp, eitt nú Sandoyarskip og vaktarskip. Men tær verða lidnar komandi ár. Og eg havi eina væl grundaða vón um, at Landssjúkrahúsið verður raðfest ovarliga eftir tað, sigur Helena Dam á Neystabø.

Tað er rætt við almennum stuðuli til at endurnýggja fiskiflotan fyri

Poul Mohr heldur ikki, at Føroya arbeiðsgevarafelag skal leggja seg út í kjakið um almennan stuðul til at endurnýggja fiskiflotan fyri, ella ikki

ÁKI BERTHLDSEN

–Eg dugi illa at sfggja, hvussu tað ber til at endurnýggja fiskiflotan, uttan ein ávísan stuðul.

Fiskifloti er gamal og tað er ongin ivi um, at tað fer at fáa stóran týðning fyri skipasmíðjur okkara, tá ið hann verður endur-

–Arbeidsgevarafelagið skuldi tagt. Mær dámar sleit ikki, at tað úttalar seg um hesi viðurskipti, sigur Poul Mohr, stjóri á Tórshavnar Skipasmíðju

nýggjaður.

Vit hava spurt Poul Mohr, stjóra á Tórshavnar Skipasmíðju, hvat hann heldur um at lata almennan stuðul til at endurnýggja fiskiflotan fyri.

Tað sær hann onki skeiðt í.

–Tá ið fiskiflotin ikki kann endurnýggja seg við egnari megi, má tað verða rætt til at lata ein ávísan stuðul. Men tað má verða ein eingangs fløgustuðul, og ikki meiri enn tað, leggur hann dent á.

–Og so mugu politikarar eisini hava rygg til at halda fast um, at talan var um ein eingangsstuðul.

–Eru teir ikki so frægt at sær komnir, at teir megna at stýra tí við allari teirri umsting, teir nú hava fingið, eru teir ikki verðir at verða í landsins stýri.

Annars er Poul Mohr

púra samdur í, at vit mugu aldrin aftur koma í somu støðu sum vit vóru í við studningsmylluni frá sjeiti- og áttatiárunum, har blankokekkar vóru skrivaðir í eyst og vest.

Hann sigur, at eftir øllum at døma er fiskivinnan ikki før fyri at endurnýggja seg sjálvi.

–Eg trúgvi onki uppá, at føroyingar høvdu biðið um stuðul, um teir megnaðu tað sjálvir.

Hann sigur, at tað er eitt sindur ørkymlandi í heilum at frætta úr Noregi, hvussu nógvi fiskivinnan har kastar av sær, tí tað eru ógiligar upphæddir.

Men hví fiskivinnan í Føroyum kastar so lítið av sær afturí móti, hevur hann onki boð uppá.

–Tað hevur verið nógvi tosað um tað í Føroyum, uttan at koma til eitt úrslit.

Poul Mohr dámar onki uppskotið hjá javnaðarflokkinum til endurnýggjing av fiskiflotanum.

–Eftir tí skal ein almennur grunnur verða í nevnd og hava ávirkan á tey feløg, sum partapeningur verður settur í.

–Tað er ikki tað rætt. Tí tað hava vit roynt í sjeiti- og áttatiárunum við sera ringum úrslitum.

Akkurát, hvat hann sipar til, fær hann ikki sagt nakað um.

Tí heldur hann, at ein eingangs fløgustuðul er tað rætt.

–Tað er onki forgjørt í at lata stuðul, tí tað gera øll onnur, ikki minst ES.

Nú tosar tú beint í móti tínum eigna felag, arbeiðsgevarafelagnum, sum ikki vil hava almennan stuðul til endurnýggjing av fiskiflotanum.

–Hetta er ikki eitt óki, sum Arbeidsgevarafelagið skal leggja seg út í.

–Hatta hevur felagið onki við at gera, og mær dámar yvirhøvur ikki, at tað úttalar seg um slík mál.

Hann heldur, at tað er spell, at samgongan ikki semist um hvat skal gerast á hesum óki.

–Eg veit um menn, sum kundu hugsa sær at bygt skip, men teir ganga bara og biða eftir lógini.

–Tí ongin fer at byggja skip, um stuðul kanska kemur einaferð seinni.

Tí er hevur tað stóran týðning, at samgongan ger greitt, hvat hon ætlar á hesum óki-um stuðul verður latin, ella ikki, tí minsta krav hjá vinnuni má vera, at hon veit, hvat hon hevur at halda seg til, sigur Poul Mohr